

ע"פ 64888/05/17 - עבד אל רחים מצארווה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 64888-05-17 מצארווה(עצור בפיקוח) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 1

עבד אל רחים מצארווה (עצור בפיקוח)

מדינת ישראל

בפני כבוד השופט ארז יקואל
המבקש
נגד
המשיבה

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל אשר נגזר על המבקש על ידי בית משפט השלום לתעבורה בפתח-תקווה (כב' השו' ט' אוסטפלד), מיום 22.5.17, בפל"א 3543-09-16.

רקע

1. המבקש הורשע, על פי הודייתו, בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי לסעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א- 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"); נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (שפקע בשנת 2004), לפי לסעיף 10 לפקודת התעבורה ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל- 1970.

2. על פי המתואר בגזר הדין, ביום 20.10.15 הורשע המבקש בבית המשפט לתעבורה בפתח תקווה, במסגרת תיק 7860-05-15 ודינו נגזר, בין היתר, ל- 14 חודשי פסילה ו- 6 חודשי מאסר על תנאי. ביום 29.5.16, הורשע המבקש בבית המשפט לתעבורה בפתח תקווה, במסגרת תיק 2984-05-15 ודינו נגזר, בין היתר, ל- 24 חודשי פסילה, 8 חודשי מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות בסך 5,000 ₪.

ביום 12.9.16 בסמוך לשעה 8:25, נהג המבקש ברכב פרטי ברחוב שפירא בעיר לוד, בידעו כי הוא פסול לנהיגה וללא רישיון נהיגה תקף.

3. המבקש הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו וגזר דינו כלל את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה כוללת של 12 חודשים, בניכוי ימי המעצר מאחורי סורג ובריח בהם היה נתון (12.9.16 עד 26.9.16) ובחפיפת עונשי המאסר המותנים שהושתו עליו בתת"ע 2984-05-15 ו- בתת"ע 7860-05-15 הנ"ל.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירות מהסוג שבהן הורשע.

עמוד 1

ג. פסילה מלהחזיק, או להוציא רישיון למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, בנוסף לכל עונש פסילה אחר העומד כנגדו.

ד. הפעלת עונשי הפסילה המותנים, שהושתו בתת"ע 15-05-2984 ובתת"ע 15-05-7860 הנ"ל, באופן מצטבר.

ה. הפעלת ההתחייבות הכספית שהושתה בתיק 15-05-2984, בסכום של 5,000 ₪.

תמצית טענות הצדדים

4. המבקש טוען כי סיכויי הצלחת ערעורו על גזר הדין גבוהים ויש בהם להצדיק עיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת עליו. המבקש מדגיש את המלצת שירות המבחן בעניינו, לפיה יש להאריך את עונשי המאסר המותנים התלויים ועומדים כנגדו, בעוד שהשמתו במאסר עלולה להגביר את תחושת כשלונו ולגרום לנסיגה משמעותית במצבו הנפשי. המבקש הוסיף והדגיש, כי קיימות ערבויות נכבדות להבטחת התייצבותו לריצוי מאסרו וכי הוא נמצא במעצר בפיקוח אלקטרוני ולא הפר את התנאים המגבילים בהם הוא שוהה מזה כשמונה חודשים.

5. המשיבה, מנגד, טוענת כי יש לדחות את הבקשה. המשיבה מדגישה כי למבקש 19 הרשעות קודמות וכן כי לא ניתן להמיר את עונש המאסר בעבודות שירות, משום המאסרים המותנים בעניינו. המשיבה סבורה כי הסיכוי שערכאת הערעור תמיר את כל עונש המאסר ברכיב עונשי אחר הוא קלוש וכי המלצות שירות המבחן אינן מבטאות את סיכויי השיקום של המבקש. המשיבה הוסיפה וטענה, כי אין המדובר במי שעבר כברת דרך שיקומית ארוכה ולכן אין בשיקולי שיקומו, גם אם יינתן להם משקל מירבי - כדי לסייע לו.

דין והכרעה

6. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, בגזר הדין, בהמלצת שירות המבחן ולאחר בחינה כוללת של נסיבות העניין, שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות. התרשמתי כי בנסיבות המקרה הנדון, אין לסטות מן הכלל הקובע שיש לבכר את האינטרס הציבורי שבאכיפה מידית של גזר הדין.

7. השיקולים אליהם יש להידרש במסגרת בחינת בקשה לעיכוב ביצועו של גזר דין, נסקרו בהרחבה בע"פ 111/99 **שוורץ נ' מדינת ישראל** (7.6.00) (להלן: "**הלכת שוורץ**"). הכלל העקרוני הוא ביצוע מידי של גזר הדין, תוך איזונו מול האינטרסים השונים המעורבים בסוגיה. במסגרת שיקול דעת זה, על בית המשפט לבחון, בין היתר, את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; את אורך תקופת המאסר שנגזרה; את טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; את עברו הפלילי של המבקש והתנהלותו במהלך המשפט; את נסיבותיו האישיות ואת השאלה האם הערעור מופנה כלפי ההרשעה עצמה או רק כלפי חומרת העונש (ר' **הלכת שוורץ**; ע"פ 5957/12 **אוהב נ' מדינת ישראל** (19.9.12)).

כאשר מדובר בערעור המכוון כנגד חומרת גזר הדין בלבד, הכלל הוא כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בחומרת העונש שהוטל על-ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים או במקרים בהם קיימת סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה (ר' למשל: ע"פ 8912/13 **מדינת ישראל נ' טל** (13.2.2014); ע"פ 1170/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (11.1.16)).

8. בהתאמת הדברים לעניינו של המבקש; אשר לחומרת העבירות שבהן הורשע, המבקש לא ערער על הכרעת

דינו, ממנה עולה כי נהג ברכב ביודעו שהוא פסול לנהיגה ובעוד רישיון נהיגתו פקע 13 שנים עובר לכך. בנוסף, לחובת המבקש 4 הרשעות קודמות בעבירה זהה של נהיגה ללא רישיון בתוקף וזו הפעם החמישית שבה הוא שב ומבצע עבירה דומה. בנסיבות אלו, מקובלת עליי, בשלב זה ובסייגים המתבקשים, מסקנת בית המשפט קמא לפיה העונשים שהושתו על המבקש בעבר, אשר כללו, בין היתר, מאסרים מותנים, לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות חמורות דומות.

9. אשר לסיכויי הערעור, עינתי בהודעת הערעור ובגזר הדין והתרשמתי, לעת הזו ומבלי לקבע מסמרות בנושא, כי סיכויי הערעור אינם גבוהים במידה כזו שתטה את הכף לעבר עיכוב ביצוע עונש המאסר. המבקש טרם הגיש את נימוקי הערעור, אולם מעיון בבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין וכן מהטענות שנשמעו במהלך הדיון שהתקיים מלפניי, עולה כי הוא אינו מערער על מתחם הענישה שנקבע בעניינו ועיקר טענותיו קשור בכך שלא אומצה המלצת שירות המבחן.

10. כפי שצוין בגזר הדין, שירות המבחן התרשם, בין היתר, כי המבקש מתקשה ליטול אחריות על התנהגותו האלימה ועל פרנסת משפחתו. המבקש החל להשתתף בקבוצה טיפולית לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגם ומיתן התנהגותו העבריינית בשנים האחרונות, כשכעת הוא פתוח יותר לשינוי דרכיו. שירות המבחן המליץ על צו של"צ בהיקף של 350 שעות תוך הארכת שני המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגד המבקש והטלת צו מבחן, אך ציין כי סנקציות דומות שהוטלו עליו בעבר, לא הועילו.

11. בית המשפט קמא דחה את המלצת שירות המבחן והטעים כי לאור עברו הפלילי של המבקש, הכולל 4 הרשעות קודמות בעבירה זהה ובהינתן כי זו הפעם החמישית בה הוא שב ומבצע עבירה זו, במקביל לריצוי עונש של"צ שהוטל עליו בתיק אחר - דומה כי עונשים אלו אינם מועילים לשיקומו ואינם מרתיעים אותו מלבצע עבירות.

12. בנסיבות אלו, נראה כי המלצת שירות המבחן הובאה בחשבון במסגרת גזר הדין, בעוד המבקש לא הניח לפניי נימוק ממשי המלמד על סיכויים גבוהים לביטול גישתו של בית המשפט קמא. יש לזכור בהקשר זה, כי שיקול השיקום בענישה, לכשעצמו, מהווה אך אחד משיקולי הענישה ואין בו כדי לייתר את הצורך להתחשב ביתרת השיקולים הצריכים לעניין, הכל בהתאם לחומרת העבירות, היקפן ונסיבות ביצוען (ר' למשל: ע"פ 5936/13 פלוני נ' מדינת ישראל (14.1.15); רע"פ 3250/16 שימחייאב נ' מדינת ישראל (17.3.13); ע"פ 7211/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.12.15); ע"פ 7113/08 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.2008)).

13. אשר למשך תקופת המאסר, סבורני כי העונש שנגזר על המבקש אינו מסוג העונשים שתחילת ריצויים עלולה לייתר את שמיעת הערעור והמבקש אף לא טען אחרת. למעלה מכך, יכול שהליכת כברת דרך לקראת המבקש בערעור, תמצא ביטוי בקיצור תקופת המאסר או בשילובו במסגרת טיפולית במסגרת המאסר עצמו ואין הכרח כי תביא לביטול המאסר באופן גורף, או להמרתו באפיק שיקומי (השווה בש"פ 5936/13 פלוני נ' מדינת ישראל (14.1.15); ע"פ 370/14 סלפיתי נ' מדינת ישראל (25.8.14)).

14. לאור המקובץ, סבורני כי אין מלפניי את הנימוקים הנדרשים שיצדיקו את עיכוב ביצוע גזר הדין והבקשה נדחית בזאת. המבקש יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 3.7.17. התנאים שנקבעו ביום גזר הדין יותרו בעינם עד להתייצבותו לתחילת מאסרו.

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח.

ניתנה היום, 08 יוני 2017, במעמד הצדדים.